

„Czyste powietrze wokół nas”

Program jest skierowany do dzieci 5 i 6 letnich uczęszczających do przedszkoli i do oddziałów przedszkolnych w szkołach podstawowych. Obejmuje również rodziców dzieci oraz pracowników przedszkoli i szkół podstawowych. Ma on na celu wykształcenie u dzieci świadomej umiejętności radzenia sobie w sytuacjach, w których inne osoby palą przy nich papierosy oraz wzrost kompetencji rodziców w zakresie ochrony dzieci przed ekspozycją na dym tytoniowy.

Program uzyskał rekomendację pani Katarzyny Hall – Minister Edukacji Narodowej. Honorowy patronat nad programem objął Rzecznik Praw Dziecka pan Marek Michałak.

Cele szczegółowe programu:

- Zwiększenie świadomości rodziców na temat znaczenia ich roli w rozwoju zdrowotnym dzieci, a w szczególności w profilaktyce antytytoniowej.
- Podniesienie umiejętności rodziców w zakresie wspierania dzieci w sytuacjach społecznych, w których narażone jest na ekspozycję dymu tytoniowego.
- Podjęcie przez rodziców decyzji na temat utrzymywania efektów programu w czasie i po jego realizacji.
- Wykształcenie umiejętności rozpoznawania różnych dymów, „wydobycie” dymu papierosowego.
- Zwiększenie wrażliwości dzieci na szkodliwość dymu papierosowego,
- Zwiększenie wiedzy na temat skutków palenia papierosów.
- Zwiększenie wrażliwości dzieci na miejsca, w których mogą być narażane na dym.

Program składa się z pięciu zajęć, które skoncentrowane są na pobudzeniu oraz stymulacji różnych form aktywności dziecka sześciolatniego: zabawy twórczej, tematycznej, grupowej, konstrukcyjnej.

Tytuły zajęć:

- Wycieczka,
- Co i dlaczego dymi?
- Jak się czuję kiedy dymi papieros?
- Co się dzieje, gdy ludzie palą papierosy?
- Jak unikać dymu papierosowego?

Zajęcia mają charakter warsztatowy. Ta forma dostarcza dzieciom najwięcej okazji do uczenia się przez doświadczenie. Uwzględniono następujące aspekty pracy warsztatowej:

1. metody aktywizujące – stanowią zachętę dla dzieci do aktywnego sprawdzenia dostarczonej im wiedzy, także własnych wartości, postaw.

W programie zastosowano następujące metody aktywizujące: wycieczka; narysuj i napisz – diagnoza wiedzy, „burza mózgów” – dzieci mówią co dymi, dlaczego dymi; ćwiczenia respiracyjne – oddychanie w różnych zdrowych miejscach; drama – zabawa w kwiatki; piosenka – postać smoka Dinka; zabawa w pociąg – ilustracje do historyjki; znaczki – „NIE PAL PRZY MNIE”

2. praca w małych grupach – dzieci współpracują ze sobą, prowadzą dialogi, konfrontują wiedzę. Ta forma pracy jest szansą do zaktywizowania dzieci nieśmiałyh oraz treningu asertywności.

3. wspierająca rola nauczyciela – nauczyciel, który zamierza aktywizować dzieci, powinien mieć świadomość konieczności koncentracji na dziecku, a w związku z tym przyjmuje rolę doradcy, koordynatora, który wspiera dziecko w działaniu.